

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 649/2014-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. januára 2015 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] finančné zadosťučinenie nepriznáva.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 426,12 € (slovom štyristodvadsaťšesť eur a dvanásť centov) na účet advokátky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 649/2014-12 z 28. októbra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že 21. júna 2011 bola podaná na okresnom súde žaloba o zaplatenie sumy 1 061,15 € s prísl. Sťažovateľ v predmetnom konaní vystupuje ako odporca. Ďalej uviedol, že okresný súd v jeho veci je nečinný, počas troch rokov nenariadil ani jeden termín pojednávania a neúmeraná celková dĺžka konania bez právoplatného

skončenia veci, ako aj zbytočné prieťahy v konaní mu «spôsobujú a znásobujú stav právnej neistoty, nechť k zákonom a rezignáciu brániť akokoľvek a kdekoľvek svoje práva... neustále vyvolávajú a živia traumy z konania navrhovateľa a jeho smrtonosných „partnerov“ v podobe vymáhačských spoločností...

Nekonaním súdu nemôžem ani brániť svoje práva. Nepomohol ani môj záujem o posun konania dopredu (vo vlastnom záujme som sa informoval o podanom návrhu a bez výzvy som sa i dňa 12.09.2011 vyjadril a dňa 20.06.2014 som žiadal predsedníčku súdu o riadne konanie a rozhodnutie vo veci, žiaľ ani jeden môj úkon a prosba sa nestretol so záujmom; na moju žiadosť o konanie a rozhodnutie vo veci som ani po 1 a pol mesiaci nedostal žiadnu odpoveď)...

Neprajem nikomu si prežiť psychický teror pre 7,44 € nielen na mňa, ale i na moju rodinu opísanú a mnou prežitú v rokoch 2009 - 2010, čo je súčasťou spisu 10 C/201/2010 o ochranu osobnosti vedeného Okresným súdom Piešťany...»

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... Základné právo sťažovateľa, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011 porušené.

... Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011 konal bez ďalších prieťahov.

... [redacted] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 4.000 €..., ktorému ich je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia... [redacted] v sume 284,08 € na jej účet..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...“.

4.1 Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá vo svojom vyjadrení k dôvodnosti sťažnosti podaním z 9. decembra 2014 uviedla:

„Čo sa týka predmetu sporu navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi - sťažovateľovi zaplatenia sumy 1.061,15 eur s príslušenstvom z titulu nesplatenia revolvingového úveru.

V danej právnej veci boli vykonané nasledujúce úkony:

- 21.6.2011 navrhovateľ podal návrh na súd voči odporcovi - sťažovateľovi na zaplatenie sumy 1.061,15 eur s príslušenstvom z titulu nesplatenia revolvingového úveru, ktorý bol zapísaný do registra Ro a pridelený sudkyňi [REDACTED],

- poverený vyšší súdny úradník 1.7.2011 dal vec previesť do registra C bez vydania platobného rozkazu, pričom vec bola dňa 6.7.2011 pridelená sudkyňi [REDACTED]

- 13.9.2011 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu - sťažovateľa k návrhu s návrhom na zaplatenie sumy 1.000 eur z titulu finančného zadosťučinenia,

- z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/201/2010 ako aj z úradného záznamu v predmetnom konaní vyplýva, že spis 8C/130/2011 bol v období od 5.10.2011 do 3.10.2014 pripojený ku spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/201/2010, kde sa [REDACTED] ako navrhovateľ návrhom doručeným súdu 13.10.2010 domáhal okrem iného aj voči spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. ochrany osobnosti týkajúcej sa upomienok vo vzťahu k úveru poskytnutého dňa 21.4.2005 spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. sťažovateľovi, kde súd v konaní ako predbežnú otázku riešil aj zmluvu o spotrebiteľskom k úvere zo dňa 21.4.2005, vo vzťahu ku ktorej sa v konaní 8C/130/2011 spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s. domáha voči [REDACTED] plnenia.

Vo veci 10C/201/2010 bolo dňa 10. 1. 2012 rozhodnuté rozsudkom, ktorým bol návrh zamietnutý, a na základe odvolania sa spis do 6. 8. 2014 nachádzal na KS v Trnave, ktorý rozsudkom zo dňa 30.7.2014 rozsudok súdu prvého stupňa vo vec samej potvrdil. V rozsudku vo veci 10C/201/2010 z 10.1.2012 bola ako predbežná otázka riešená aj platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 21.4.2005.

- spis 8C/130/2010 bol zo spisu 10C/201/2010 vylúčený dňa 3.10.2014,

- 3. 10. 2014 bola zadaná úprava na výzvu navrhovateľovi či na podanom návrhu s ohľadom na rozsudok vo veci 10C/201/2010 trvajú a v akom rozsahu a súčasne výzvu

odporcovi, či na podanom návrhu na finančné zadostučinenia s ohľadom na vo veci 10C/201/2010 trvá,

- 20.10.2014 odporca oznámil, že na finančnom zadostučinení netrvá,

- 27.10.2014 doručil navrhovateľ čiastočné späťvzatie návrhu s písomnými dokladmi,

- 6.11.2014 súd uznesením konanie v časti návrhu navrhovateľa zastavil a súčasne zastavil konanie o protinávrhu odporcu, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.11.2014,

- súd spolu s uznesením z 6.11.2014 doručoval navrhovateľovi späťvzatie odporcu a odporcovi návrh s prílohami a čiastočné späťvzatie s výzvou, aby sa k podaniu vyjadril, ak to považuje za potrebné,

- 18.11.2014 doručil odporca vyjadrenie k veci a žiadal rozhodnúť bez nariadenia pojednávania,

- 28.11.2014 bol vo veci nariadený termín verejného vyhlásenia rozsudku, nakoľko ide o drobný spor, a bolo žiadané pripojenie spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/201/2010,

- 9.12.2014 bol verejne vyhlásený rozsudok v danej veci, ktorý bol dňa 9.12.2014 expedovaný účastníkom konania.

K namietanej dĺžke konania si dovoľujem poukázať na skutočnosť, že vo veci 8C/130/2011 nebolo konané z dôvodu, že spis bol na vyžiadanie zákonnej sudkyne v konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/201/2010 [REDACTED] pripojený k tomuto spisu, pričom sťažovateľ v konaní 10C/201/2010 vystupujúci ako navrhovateľ si bol vedomý tejto skutočnosti, nakoľko spis bol v rámci konania oboznamovaný, teda mohol žiadať vylúčenie pripojeného spisu 8C/130/2011 za účelom ďalšieho konania v ňom s prihliadnutím na skutočnosť, že ako advokátovi mu muselo byť zrejmé, že pokiaľ spis 8C/130/2011 bude pripojený ku konaniu 10C/201/2010, nebude v ňom zo stany zákonného sudcu v konaní 8C/130/2011 konané.

K namietanej právnej neistote sťažovateľa si dovoľujem poukázať na skutočnosť, že v konaní 10C/201/2010 sa z jeho podnetu ako navrhovateľa posudzovala ako predbežná otázka aj platnosť predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.4.2005, kde sa

priebežne konalo, čo vo vzťahu k tej istej zmluve v konaní 8C/130/2011 nemohlo vyvolávať právnu neistotu u sťažovateľa, odhliadnuc na skutočnosť, že sám sťažovateľ je advokát.

Nedostatočné personálne obsadenie Okresného súdu Piešťany sudcami už od jeho znovuoobnovenia od 1.1.2008, kedy na súde pôsobilo len 7 sudcov, hoci súdy s porovnateľne veľkým územným obvodom mali priemerne 15 sudcov, viedlo k neprimeranej zataženosti sudcov množstvom pridelených vecí, pričom zo strany vedenia súdu nebolo možné túto situáciu žiadnym spôsobom ovplyvniť a Ministerstvo spravodlivosti SR oprávnené určovať voľné miesta sudcov situáciu riešilo len postupným navyšovaním miest sudcov, a to v priebehu 6 rokov na počet 13 sudcov,, čo však nevedlo k zníženiu zataženosti súdu, nakoľko Okresný súd Piešťany mal mať od 1.1.2008 s ohľadom na veľkosť jeho obvodu minimálne 15 sudcov.

Už samotná skutočnosť, že sudca má viac ako 600 až 700 vecí v pojednávacej agende, v ktorých treba vytýčiť termín pojednávania, znamená, že ak by sudca vo všetkých veciach naraz vytýčil pojednávame, mal by termíny vytýčené na viac ako 12 mesiacov dopredu, pričom v žiadnej z vecí by nemohol pojednávanie odročiť na skorší termín ako za rok, čo je neprípustné. V ideálnom prípade sudca skončí okolo 300 vecí v hlavnej agende za rok, čo znamená, že efektívne odpojednáva 300 konaní, ktoré je schopný skončiť, nakoľko veľa konaní treba pojednávať viac ako raz. Už len táto okolnosť neumožňuje sudcovi efektívne konať vo viac ako 600 spisov v hlavnej agende, čo má za následok objektívne prietahy v konaniach, ako aj dlhé obdobia medzi jednotlivými úkonmi. Množstvo vecí v pojednávacej agende v senáte sudcov Okresného súdu Piešťany má za následok prietahy v súvislosti s nariadením prvého pojednávania vo veci s ohľadom na potrebu vybavovať pridelené veci podľa poradia nápadu s prihliadnutím len na prednostné veci, čo sa predmetného konania netýka.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by sami disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolností prietahov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1.5.2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu

Hlohovec, čo len z časti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí, avšak tunajší súd naďalej dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.

Súčasne si dovoľujem poukázať na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, č.k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014, kde disciplinárny senát uznal pri hodnotení priedahov v konaniach z hľadiska porušenia povinností sudcu a jeho prípadného disciplinárneho previnenia, že činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nemožno požadovať aby sa nie krátkodobo, ale trvale, pracovne prepínal, vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potláčal svoj súkromný život. Sudca preto nemôže byť uznaný disciplinárne zodpovedným za to, že je dlhodobo značne vyťaženy a v dôsledku toho jednoducho nie je schopný robiť všetky potrebné úkony bezodkladne tak, ako by zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a najmä záujmom účastníkov na čo možno najrýchlejšom rozhodnutí vo veci.“

Chronológiu uvedených procesných úkonov a stav konania pred okresným súdom ústavný súd zistil tiež zo spisu, ktorý mu bol predložený na previerku 15. decembra 2014.

4.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa sa k vyjadreniu predsedu okresného súdu vyjadrila v podaní z 29. decembra 2014, v ktorom okrem iného uviedla:

«Trváme na dôvodoch uvedených v ústavnej sťažnosti. S vyjadrením predsedníčky Okresného súdu Piešťany nesúhlasíme, keďže ani v predošlom štádiu a ani v tomto štádiu konania nie je a nebola vec skutkovo ani právne zložitá (ide o bežnú agendu prvostupňových súdov).

Obranu Okresného súdu Piešťany spočívajúcu v poukázaní na personálne problémy, ktoré by mali byť objektívnou príčinou spôsobujúcou priedahy v konaní, nemožno akceptovať. I podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99 alebo III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie

uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní. Personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení ako i optimalizácia súdnictva, teda nie sú dôvodmi pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Taktiež nie je nemožné reagovať na poukázanie rozhodnutia NS ČR zo dňa 20.03.2014, č.k. 16 Kss 9/2013-91. Sťažovateľ nepodal návrh na disciplinárne konanie voči žiadnemu sudcovi, ale domáha sa ústavnej ochrany porušovania jeho základných práv bez ohľadu na jeho status advokáta, s ktorým predsedníčka nenáležitú operuje. Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i právach, t.j. sťažovateľ je bežným účastníkom konania i s pocitmi právnej neistoty. Na tomto mieste len na okraj, status advokáta vôbec „nehral“ úlohu v konaní 10C/201/2010, z toho dôvodu je ťažko porozumieť tomuto argumentu zo strany súdu. To, že spis bol pripojený k inému spisu neznamená, že v tomto spise sa nebude konať. Súd má možnosť a aj povinnosť zabezpečiť napĺňanie čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v každom konaní v každom štádiu konania bez ohľadu na žiadosti účastníkov konania, a to i v konaní, ktorého hmotné zachytenie (spis) je pripojené k inému konaniu, napríklad vytvorením náhradného spisu, skúmaním ďalšej potreby jeho pripojenia a pod., čo sa nestalo. V opačnom prípade súd tak vytvoril ústavne netolerovateľné nekonanie vo veci.

Vzhľadom k vyššie uvedenému trváme na podanej ústavnej sťažnosti v plnom rozsahu a zároveň sťažovateľ upresňuje a uplatňuje si ďalšie trovy právneho zastúpenia súvisiace s týmto vyjadrením, a to tak, že Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia (3 právne úkony vykonané v roku 2014 v zmysle § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) sťažovateľovi v sume 426,12 €.. advokátke [REDACTED]...»

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich

vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

6. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

8. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť

súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

10. Judikatúra EŠLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

10.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie okresného súdu o návrhu navrhovateľa na zaplatenie peňažnej sumy s prísl. proti sťažovateľovi z dôvodu údajného nesplácania poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ústavný súd nie je toho názoru, že ide o právne a skutkovo zložitú vec, ktorá by mohla mať vplyv na doterajšiu dĺžku tohto konania.

10.2 Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd vec posudzoval, bolo správanie účastníkov konania. Zo súdneho spisu ústavný súd nezistil, že by činnosť okresného súdu

bola ovplyvnená aj správaním samotného sťažovateľa, ktorému v posudzovanom období nemožno pričítať negatívny podiel na namietanej dĺžke konania.

10.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup okresného súdu v namietanom konaní. Ústavný súd konštatuje, že konanie pred okresným súdom začalo 21. júna 2011, a ako vyplýva z prehľadu úkonov, okresný súd v tejto veci po doručení vyjadrenia sťažovateľa k žalobe (13. september 2011) bol úplne nečinný viac ako tri roky, až do 3. októbra 2014, keď zaslal vyjadrenie sťažovateľa navrhovateľovi a súčasne navrhovateľa vyzval, či trvá na podanom návrhu, ako aj vyzval sťažovateľa na to, či trvá na svojom návrhu z 12. septembra 2011 na zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 €. Hoci neskôr okresný súd v časti zastavil konanie 6. novembra 2014 a vo veci samej (už len v časti o zaplatenie sumy 352,24 € s prísl., ktorú sťažovateľ tiež spochybňuje) rozhodol 9. decembra 2014 aj rozsudkom, konanie dosiaľ nie je ešte právoplatne skončené a stav právnej neistoty sťažovateľa nie je odstránený. V tejto súvislosti ústavný súd nemohol akceptovať ani obranu okresného súdu, že v tejto veci nemohol konať pre iné prebiehajúce konanie, pretože namietané konanie nebolo právoplatne prerušené, ani jeho námietky týkajúce sa nedostatočného personálneho obsadenia a množstva napadnutých vecí na okresnom súde, ale naopak, súhlasil s dôvodmi uvedenými vo vyjadrení právnej zástupkyne sťažovateľa z 29. decembra 2014 (pozri bod 4.2), s ktorými sa v zásade stotožnil.

11. Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu ústavný súd preto vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/130/2011 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

12. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov, lebo konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené (pozri bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

13. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 € z dôvodov uvedených v odôvodnení sťažnosti najmä preto, že *«Neúmerná dĺžka konania pred súdom má teda dopad najmä na moju psychickú stránku (i keď ako advokát by som ju mal mať zo železa) a absolútnu neistota, nakoľko do dnešného dňa nie je vo veci rozhodnuté a nemôže byť uzavretá kapitola v mojom živote, a to definitívne vyporiadanie sa s navrhovateľom, ktorý sa domáha cez súd svojho „práva“ pričom v rozpore nielen so zákonom, ale i v rozpore s elementárnymi pravidlami slušnosti a morálky používal difamačné praktiky, ktorými povýšil peniaze (dokonca sumu 7,44 €) nad ľudskú bytosť.»*.

14. Vzhľadom na okolnosti danej veci a predmet sporu, teda čo je pre sťažovateľa ako účastníka konania v stávke – „*at stake*“ (samotný sťažovateľ sám v sťažnosti uvádza, že v tejto veci má ísť len o sumu „7,44 €“), čo má vyplývať aj z iného spisu sp. zn. 10 C/201/2010 o ochranu osobnosti vedeného tým istým okresným súdom, ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejedanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, príkaz okresnému súdu konať bez prieťahov a priznanie náhrady trov konania (bod 15) je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Z týchto dôvodov ústavný súd preto sťažovateľovi nepriznal finančné zadosťučinenie tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

15. Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou [REDACTED], [REDACTED]. Sťažovateľ si uplatnil úhradu trov konania za tri úkony právnej služby v sume 426,12 €.

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o úhrade trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2013, ktorá bola 804 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2014. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu z 29. decembra 2014) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za každý úkon po 134 €, čo spolu s paušálnou náhradou niektorých hotových výdavkov 3 x 8,04 € za každý úkon právnej služby predstavuje spolu sumu 426,12 €.

17. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

18. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2015